

Tôi không biết ai là tác giả câu nói “nếu biết đi, cái cột đèn cũng đã ra đi”, nhưng lời nói này đã mô tả thêm trạng huống náo nhốn, khổ đau của dân tộc chúng ta sau ngày 30 tháng 4 năm 1975. Kể từ ngày miền Nam rơi vào tay Cộng Sản, hàng triệu người đã tìm cách bỏ nước ra đi, chấp nhận chết chóc, tù đầy để tìm tự do.

Các nguồn tin đều cho rằng đã có hàng trăm người vượt biên ra đi, có một người đã đến đất liền thì có một người chết trên biển cả. Bao gồm cả những thuyền nhân vượt biên, các đợt “bán chính thức” khi chính phủ Cộng Sản công khai đẩy Hoa kiều ra khỏi nước, khi nào cho ngày nay, ở chân trái góc biển nào cũng có người Việt Nam lưu vong. Đến nước Mỹ thì có chương trình con lai “tìm về đất cha”, chương trình dành cho các nhà hoạt động từ “cải tổ”, chương trình “Ra Đi Có Trật Tự”, và chương trình bảo lãnh thân nhân của gia đình dành cho tị nạn. Vì vậy cho đến ngày nay, nước Mỹ là nơi có đông người Việt định cư nhất trên thế giới, con số đó là một triệu, sáu trăm bốn mươi hai nghìn, chín trăm năm mươi người (1,642,950), chỉ tính đến năm 2007.

Thời gian nào đó có xem như thời gian chậm rãi của cuộc trốn chạy chế độ Cộng Sản đó có xem như là dài nhất trong lịch sử loài người. Phải chăng là cho đến lúc Cộng Sản tuyên bố giai đoạn “mở cửa” và những người ra đi với chóng quên đã trở về vui vẻ trong ngày lễ hội mới trên nền đất xưa, với một thời đã đầy dẫy xương máu, thù hận, xót xa của một thời chế độ y gì làm xa lạ. Nhưng rồi, mà không hiểu, làm một người du khách mang hình chiếu ngoại quốc thì sao, những người làm một công dân bình thường trong chế độ Cộng Sản mới là khó. Ngày nay đã không còn những cuộc vượt biên trong bóng đêm. Lén lút, nguy hiểm đến tính mạng cho người đi, nhưng không phải là những cuộc ra đi từ bỏ đất nước, hay nói cho đúng đến nỗi, chỉ yêu trở về chế độ Cộng Sản đã chậm rãi. Không một nơi nào có trên con “đường chết” từ Việt Nam đến Mỹ ngày nay chấp nhận con người vượt biên trên những con thuyền nhỏ và nước Mỹ cũng ngừng tiếp nhận người Việt vào đất liền, nếu bạn không đi qua ngã Đồi Sĩ Quán Mỹ ở Việt Nam.

Cuộc ra đi ngày nay không phải là sông, qua biển, chịu đói khát mà trái lại một cuộc ra đi có đón đưa, có tràng hoa mừng người mới đến. Và dù nói thế nào đi nữa, nước Mỹ vẫn là nơi người ta muốn đến để có một chân trời, dù đó có là một thăm viếng một thời gian hay phải trở về. Có người vui về đến Mỹ và được sinh sống mãi mãi ở đây và cũng có người chỉ mong được vui chơi trong một thời gian ngắn, vì nước Mỹ không chấp nhận cho họ ở lại.

Có sinh viên, học sinh nào ở Việt Nam mà không muốn đến du học tị nạn không? Có cán bộ “nhà nước” nào mà không mong con mình được xuất ngoại đến Mỹ, có những gia đình nào mà không muốn gởi con vào các trường ở Mỹ? Đó là giới công nhân và các bậc cha mẹ tị nạn Việt Nam, nhưng không phải là thành sĩ thổ, vì chi phí cho một du học sinh đến Mỹ quá cao: \$25,000.00 học phí cho một năm chừa các chi phí ăn ở, y tế, phụ cấp tiền di chuyển, vui

chßi gißi trßi, thßi tßc xußt, nhßp cßnh.

Vào niên khóa 2007-2008, sß du hßc sinh tß Vißt Nam đßn Mß, xßp hßng thßi trßn sß du sinh toàn thß gißi đßng đßng hßng thß 20 lên đßn hßng thß 13, nhß chß đß qua thßi “bao cßp” và bßc vào thßi “mß cßa”, nhß ăßn nên làm ra, nên cán bß nhßa nßc và nhßng ngßi có “máu mßt” phßi nghĩ đßn vißc gßi con ra ngoßi qußc và chính phß Mß cũng mußn tăng con sß du hßc sinh Vißt Nam đßn Mß. Niên khóa 2009-2010, sß sinh viên Vißt đßn Mß tăng 20% so vßi năm 2008 và 45% so vßi năm 2007. Theo con sß đßc ghi nhßn ngày 15 tháng 11 năm 2010, hißn nay sß sinh viên Vißt Nam du hßc ß Mß là 13,112.

Phßi công nhßn rßng, ngày nay không phßi tßt cß du sinh Vißt Nam tßi Mß đßu là con cái đßng viên, nói nôm na là “con ông cháu cha”, mà nhßng ai phßt lên trong cußc “đßi đßi” hißn nay tßi Vißt Nam, trong đó có cß nhßng ngßi i cßa chß đß mißn Nam trßc đây đßu cß gßng “hy sinh đßi bß, cßng cß đßi con”, tìm cách cho con cái đi hßc ß nßc ngoài, đßng nhiên đi Mß là ßu tiên. Chúng ta nên lßy làm mßng trßc phong trào du hßc sinh Vißt đßn Mß càng ngày càng đßng, nhßng chúng ta lßy lý do gì đß nói đây là mßt cußc bß nßc ra đi thßm lßng, không khác gì nhßng cußc vßt biên ngày trßc. Bßn thß làm mßt cußc nghißn cßu vß tâm lý sinh viên Vißt Nam ß Mß, phßng vßn hàng nghìn phß huynh có con em là du hßc sinh, đß có thß có mßt kßt lußn không xa thßc tß mßy là xem nhß hßu hßt sinh viên sau khi tßt nghißp, hay chßa tßt nghißp cũng chßng sao, tìm cách ß lßi nßc Mß hßp pháp. Cha mß nào cũng trông mong con cái đßc ß pß gia đßnh, kßt hôn vßi công dân Mß đß có quyßn ß lßi Mß, gây đßc cß sß làm ăßn và đßt mßt nhßp cßu cho vißc di dân cßa hß mai sau.

Mßt sß sinh viên sau thßi gian du hßc, phßi trß vß đß qußn lý tài sßn cßa cha mß, đßu hành cß sß thßng mßi cßa giòßng dßi, nhßng không vß cũng chßng sao, vì bây giß là lúc chuyßn tài sßn, tißn bßc sang nßc Mß không còn là chuyßn gì khó khăn. Có lß nßc Mß cũng trông mong và khuyßn khích vißc này, chß mong đßng đô la mà ngßi Vißt tß nß đã có quyßn tß do, phung phí tißp máu cho chß đß trong nßc, có đßp trß lßi nßm trong các trßng mßc ngân hàng cßa Mß.

Ai không có đßu kißn đßc thân nhßn bßo lßnh, hay xußt ngoßi du hßc thì có chút tißn cũng tìm cách du lßch sang Mß mßt lßn cho bißt mßt “tên sen đßm qußc tß” ra sao. Bây giß là thßi đßi bßn bißn mßt nhà, ß Vißt Nam, bây giß ngßi ta đi Hßng Kông, Trung Cßng, Thái Lan, Kampuchea, Singapore, Nam Dßng, Nam Hàn, Mã Lai... dß dàng nhß đi chß, còn anh Tàu Cßng thì vào ra đßt nßc ta đßm hôm thß nào cũng đßc, vì “nhà nßc ta” đã gß phßn đßu, bß hàng rào cho ngßi anh em hàng xóm “mßi hß rßng lßnh”, lúc nào mußn sang thì cß sang. Nhßng quái lß, là nßc Mß vßn giß giá cao, vào ra nßc Mß còn phßi qua bao nhiêu thß tßc nhiều khße, dù là đi chßi vài ba tháng cũng phßi qua mßt cußc phßng vßn, tuy không khó khăn chß tóm gßn trong vài ba phút vßi mßt câu hßi, nhßng cũng không phßi là chuyßn dß dàng nhß lßy đß trong túi.

Hißn nay có bßn thành phßn vào nßc Mß qua ngã Đßi Sß Quán Mß: Du hßc, du lßch, công tác, di dân. Tßi sß quán Mß ß sß 4 trên đßng Lê Dußn (đßi lß Thßng Nhßt cũ), năm ngày trong tußn, mßi ngày ba đßt, mßi đßt các viên chßc Mß phßng vßn khoßng 150 ngßi, dù rßt dù đßu, mßi ngßi phßi đßng lß phí \$140.00 (đß la Mß). Đßi Sß Quán Mß ß Saigon đã có đßc sß thu hàng tháng phßng đßnh: \$140.00 x 600 ngßi x 3 đßt mßi ngày x 20 ngày = \$4,400,000.00 (4 trißu, 400 nghìn đô la). Sß ngßi qua các cußc phßng vßn cßa các viên chßc Bß Ngoßi Giao Mß tßi Saigon chß có 20% đßc cßp visa, có nghĩa là 80% “tß đßng ký” phßng vßn vì còn nuôi hy vßng

vào M. Nếu m t ngày n, l phí ph ng v n tăng lên g p đôi hay g p ba, s ng i mu n ra đi cũng không h thuy n gi m.

Ngày x a n c M ch p nh n ng i t n n nên ph i lo m i th t c, nuôi ăn nuôi , cho hu n nghi p, phi u y t, ti n tr c p... Ngày nay n c M m c a cho ng i Vi t t nguy n đem đ ng đô la vào. Thành ph n di dân ch c ch n s sinh con đ cháu trên đ t Hi p Ch ng Qu c này, thành ph n du h c mu n l p nghi p M, không mu n tr v; du l ch và đi n công tác không th i l i đ t M. Nh ng c nh n cái c nh nh n nh p m i ngày tr c c ng tòa nhà s 4 Lê Du n Saigon m i th y c n s t “M du” đang lên cao.

Bà Dáng Quánh Khanh, đã ghi l i nh ng ý táng cá bà trên “net” sau m t chuy n du l ch ba tháng đ n M do con gái bà bá lãnh. Bà cho ráng “không ph i ai cũng dáng đá chân đ n vì đó là m t n i xa xôi, ng i dân bình tháng, không há hàng, không ai bá lãnh, có ti n cũng khó đ n đá c”. Nh n xét vá ng i Vi t đang sinh sáng tái đây, bà Khanh đã nói: “Hi n nay, ng i Vi t tái M ăn nên làm ra, thành đá t đá c sáng trong tá do nhân quy n, há đã kháng đánh n c M là quê háng thá hai, không thá p thá m lo âu bá ai tá c đá t tài sán, không lo sá bá kháng chá tá do, nhân quy n, do đó há sáng thá t bình yên.” Bà có kát luán: “Tôi chá a thá y bóng dáng thiên đáng trên cao, nh ng đá t n c nào giàu có, dân sáng sung sáng lá c quan, không sá hãi, không lo âu thì đó là thiên đáng.”

Còn ph n b n, hi n nay đang sinh sáng trên đá t M, b n có cá m thá y hánh phúc hánh bao nhiêu ng i khác? Và b n có biát báy giá Vi t Nam đang có m t cuác vát biên láng lá đang bùng phát không?